

Én a fény vagyok, és az út
És a végtelen mélyű kút
És a hangok tengere
És az ébredés kezdete

Nézd az ébredőt, visszatér
Ringó csónakán partot ér
Lassan minden összeáll
S egyre vékonyabb lesz a szál

A könnyű pókfonál
Mely szőne álmokat
De most egy kis mozdulat
És kész, vége, elszakadt

Most, hogy csónakom itthagyt
Nézem álmosan, hol vagyok
Ott egy szék az ágy előtt
S túl az ablakon háztetők

Szánt a napsugár arcomon
Szól egy rádió, hallgatom
Aztán mégis felkelek
Megszokás szabja léptemet

Tovább lépkedek
Már ott kint megyek
Hű álom ég veled
Jó reggelt emberek!

Kint vár a fény
Hív új remény
Hajt az, hogy győzhetek
Hát jó reggelt emberek!